

PRIMLJENO:	23 - XII 20 14. GOD.	
KLASIFIKACIONI BROJ:	061-1/14-48	
VEZA:		
EPA:		
SKRAĆENICA:	PRILOG:	

**LIBERALNA
PARTIJA
CRNE GORE**

SKUPŠTINA CRNE GORE

PREDSJEDNIKU SKUPŠTINE

gospodinu Ranku Krivokapiću

Na osnovu člana 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore predsjedniku Vlade gospodinu Milu Đukanoviću postavljam sljedeće poslaničko pitanje:

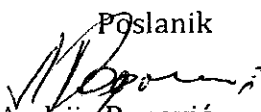
Mislite li da je konačno sazrelo vrijeme da uđe u Skupstinsku proceduru, možda i kao Vladin Prijedlog, Zakon o proglašenju ništavnim Odluka takozvane Podgoričke Skupštine iz 1918.god., čijim aktima su ukinuti crnogorska država, jezik, dinastija i crkva? Kako je stručna i laička javnost podijeljena po ovom pitanju, smatrate li da je to već urađeno u dovoljnoj mjeri Odlukama AVNOJ-a iz 1943.god. i Odlukom građana/ki o nezavisnosti sa referendumom o državno-pravnom statusu Crne Gore održanog 21.05.2006.godine?

OBRAZLOŽENJE:

U historiografiji se, slom crnogorske države vezuje za događaje i odluke Podgoričke skupštine održane od 24-29.11.1918.god. o prisajedinjenju Crne Gore Srbiji pod dinastijom Karađorđevića i zbacivanju kralja Nikole I Petrovića i njegove dinastije sa crnogorskog prijestola, što je sankcionisano međunarodnom konferencijom u Versaju (1919) kojom je CG, njena država i crnogorska nacija, izbrisana sa političke pozornice čovječanstva.

Liberalna partija se zalaže da crnogorski parlament poništi odluke Podgoričke Skupštine iz 1918. godine. Smatramo da bi se na taj način ispravila istorijska nepravda, koja je učinjena Crnoj Gori i da bi taj, najveći poraz u istoriji Crne Gore dobio pravni odgovor a ovo bi ujedno bila i poruka za generacije koje dolaze. Odlukama Podgoričke skupštine je neustavno i nezakonito ukinuta crnogorska država, jezik, dinastija Petrović-Njegoš, a s pozivom na te odluke, Crnogorska crkva neustavno je prisajedinjena Srpskoj pravoslavnoj crkvi.

LP vjeruje da će buduća politička događanja u Crnoj Gori omogućiti da se crnogorsko državno-nacionalno pitanje riješi povoljno za Crnu Goru i jednom za sva vremena, ili će ta ista događanja stvoriti povoljne uslove za još jednu 1918.godinu! Kako sada stvari stoje, Crna Gora je naredna za oba ova puta. Ako naša država (neki je, nažalost, ne smatraju svojom) u predstojećim evropskim i NATO integracijama postane dio tih cjelina, i ako te cjeline opstanu, vjerovatno da će opstati i država Crna Gora. Ako, iz bilo kog razloga, Evropa poklekne, Crna Gora će biti dezorjentisana i nespremna da odabere samu sebe i svoj put. To nije teško pretpostaviti na osnovu evidentne političke stvarnosti, tj. stavova i današnjih političkih faktora. Potvrda su i (nedavna) istorijska dešavanja: prije 96 godina (Podgorička skupština), i prije 22 godine (takozvani referendum iz 1992.god.). Po onoj narodnoj „koga zmija ujede i guštera se boji” , a Crnu Goru je 1918.god. ujela „crna mamba”, ne sporeći i poštujući sadašnje, naročito veoma dobre odnose sa državama Regiona u kojima žive nama bliski i bratski narodi, ali plašeći se da nam se ponovi ono što nas je zadesilo posljednji put prije četvrt vijeka i ponovnog dolaska na vlast nacionalističkih avanturista, LP poziva na veliki oprez. Crnoj Gori je najpotrebniji trajni mir, sva ostala pitanja koja nas stalno opterećuju, socijalna, ekonomska , politička će se vremenom riješiti na manje ili više uspješan način.

Poslanik

Andrija Popović

Vlada Crne Gore
Predsjednik

CRNA GORA SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMLIJENO:	4.11.2015. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-1/14-486
VEZA:	
EPA:	
SKRAĆENICA:	PRILOG: 1

Broj: 01 - 325

Podgorica, 02. februar 2015. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE
Gospodin Ranko KRIVOKAPIĆ, predsjednik

Poštovani predsjedniče Parlamenta,

U skladu sa stavom 7 člana 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore u prilogu dostavljam pisane odgovore na poslanička pitanja, postavljena tokom Premijerskog sata održanog 26. decembra 2014. godine.

S poštovanjem,

Milo ĐUKANOVIĆ
M. Đ. J.

5. Andrija POPOVIĆ

POSLANIČKO PITANJE

Mislite li da je konačno sazrelo vrijeme da uđe u Skupštinsku proceduru, možda i kao Vladin Prijedlog, zakon o proglašenju ništavnim Odluka takozvane Podgoričke Skupštine iz 1918. godine, čijim aktima su ukinuti crnogorska država, jezik, dinastija i crkva? Kako je stručna i laička javnost podijeljena po ovom pitanju, smatrate li da je to već urađeno u dovoljnoj mjeri Odlukama AVNOJ-a iz 1943. godine, i Odlukom građana/ki o nezavisnosti sa referenduma o državno-pravnom statusu Crne Gore održanog 21.05.2006. godine?

Obrazloženje

U historiografiji se, slom crnogorske države vezuje za događaje i odluke Podgoričke skupštine održane od 24-29.11.1918. godine, o prisajedinjenju Crne Gore Srbiji pod dinastijom Karađorđevića i zbacivanju kralja Nikole I Petrovića i njegove dinastije sa crnogorskog prijestola, što je sankcionisano međunarodnom konferencijom u Versaju (1919) kojom je Crna Gora, njena država i crnogorska nacija, izbrisana sa političke pozornice čovječanstva.

Liberalna partija se zalaže da crnogorski parlament poništi odluke Podgoričke Skupštine iz 1918. godine. Smatramo da bi se na taj način ispravila istorijska nepravda, koja je učinjena Crnoj Gori i da bi taj, najveći poraz u istoriji Crne Gore dobio pravni odgovor, a ovo bi ujedno bila i poruka za generacije koje dolaze. Odlukama Podgoričke skupštine je neustavno i nezakonito ukinuta crnogorska država, jezik, dinastija Petrović – Njegoš, a s pozivom na te odluke, Crnogorska crkva naustavno je prisajedinjena Srpskoj pravoslavnoj crkvi.

Liberalna partija vjeruje da će buduća politička događanja u Crnoj Gori omogućiti da se crnogorsko državno-nacionalno pitanje riješi povoljno za Crnu Goru i jednom za sva vremena, ili će ta ista događanja stvoriti povoljne uslove za još jednu 1918. godinu! Kako sada stvari stoje, Crna Gora je naredna za oba ova puta. Ako naša država (neki je, nažalost, ne smatraju svojom), u predstojećim evropskim i NATO integracijama postane dio tih cjelina, i ako te cjeline opstanu, vjerovatno da će opstati i država Crna Gora. Ako, iz bilo kog razloga, Evropa poklekne, Crna Gora će biti dezorjentisana i nespremna da odabere samu sebe i svoj put. To nije teško pretpostaviti na osnovu evidentne političke stvarnosti, tj. stavova i današnjih političkih faktora. Potvrda su i (nedavna) istorijska dešavanja: prije 96 godina (Podgorička skupština), i prije 22 godine (takozvani referendum iz 1992. godine). Po onoj narodnoj „koga zmija ujede i guštera se boji“, a Crnu Goru je 1918. godine ujela „crna mamba“, ne sporeći i poštujući sadašnje, naročito veoma dobre odnose sa državama Regiona u kojima žive nama bliski i bratski narodi, ali plašeći se da nam se ponovi ono što nas je zadesilo posljednji put prije četvrt vijeka i ponovnog dolaska na vlast nacionalističkih avanturista, Liberalna partija poziva na veliki oprez. Crnoj Gori je najpotrebniji trajni mir, sva ostala pitanja koja nas stalno opterećuju, socijalna, ekonomska, politička će se vremenom riješiti na manje ili više uspješan način.

ODGOVOR

Poštovani gospodine Popoviću, zahvaljujem Vam za postavljeno pitanje.

Protekao je gotovo vijek od tzv. Podgoričke skupštine. Međutim, još uvijek ima nedoumica o pravnom i istorijskom situiranju njenih odluka, što potvrđuje i Vaše pitanje. Obilježavanje stogodišnjice početka Velikog rata i sagledavanje uloge i sudbine Crne Gore u njemu, bila je nedavno prilika da se na izvjestan način odredimo i prema Podgoričkoj skupštini. Vjerujem da Vas je i to inspirisalo da aktuelizujete ovo pitanje, na koje se, po matrici već poznatih podjela, različito gleda. Ali, bez obzira na potenciranje tih razlika, mislim da je istorija već dala najbolji odgovor. Odnosno, da su građani Crne Gore 21. maja 2006. godine, na referendumu održanom po najvišim evropskim standardima, odgovorili na to svojom odlukom o nezavisnosti. Kao i Međunarodna zajednica, brzim priznanjem naše države, i prijemom u Ujedinjene Nacije, OEBS, i sve relevantne svjetske i evropske političke i ekonomske organizacije i institucije.

Polazeći od sadržaja Vašeg pitanja, kao i obrazloženja, podsjetio bih na relevantne istorijske izvore, prema kojima je Podgoričku skupštinu, u pravnom smislu, činila grupa građana, koja je uz podršku Vlade Kraljevine Srbije donijela odluke o statusu Crne Gore i njene dinastije. Te odluke su bile:

1. Da se kralj Nikola I Petrović Njegoš i njegova dinastija zbaci sa crnogorskog prijestola;
2. Da se Crna Gora s bratskom Srbijom ujedini u jednu državu pod dinastijom Karađorđevića, te tako ujedinjena stupi u zajedničku Otadžbinu našeg troimenog naroda Srba, Hrvata i Slovenaca;
3. Da se izabere odbor od pet lica, koji će rukovoditi poslovima dok se ujedinjenje Srbije i Crne Gore ne privede kraju;
4. Da se o ovoj skupštinskoj odluci izvijesti kralj Crne Gore Nikola Petrović, vlada Kraljevine Srbije, prijateljske Sporazumne sile i sve neutralne države.

Učesnici Podgoričke skupštine koji su donijeli ovu odluku, nijesu birani na regularnim izborima, niti je bilo omogućeno slobodno i demokratsko biranje izbornih tijela i poslanika. Prilikom izbora nijesu uvaženi Zakon o izboru narodnih poslanika Kraljevine Crne Gore, kao ni njen Ustav, koji su bili na snazi u tom trenutku. Podgorička skupština je nazvana "Velikom narodnom skupštinom", što je institucija nepoznata u crnogorskom političkom sistemu. Shodno tome, oni koji su na Podgoričkoj skupštini odlučivali o državnom statusu Crne Gore i njene dinastije, nijesu mogli imati legitimitet da donose bilo kakve odluke, a kamo li odluku o državno-pravnom statusu Crne Gore. Podgorička skupština je, dakle, poslužila kao instrument preko koga je tadašnja Vlada Srbije, uz pomoć svojih povjerenika u Crnoj Gori, izvršila prevrat i nedemokratski ukinula crnogorsku državu i njenu dinastiju.

Poništavanje ovih odluka, na način kako se to zalaže vaša partija, iako moguće, imalo bi samo simbolički značaj u ovom vremenu. On ne bi mogao proizvesti nikakvo pravno, ili političko dejstvo, s obzirom da je to već obezbijeđeno kroz rezultate referenduma od prije osam godina. Što se tiče odluka AVNOJ-a, koje pominjete, one su bile put da se, kako neki istoričari smatraju, formalno

gledano, odluke Podgoričke skupštine koje se odnose na status Crne Gore u jugoslovenskoj državi, ponište Deklaracijom o stvaranju Federativne Narodne Republike Jugoslavije 29. novembra 1945. Slijedeći ovu logiku, jasno je da inicijativa sadržana u Vašem pitanju, ima prevashodno politički karakter, a o svrsishodnosti takvih procedura treba da sude organi u kojima su zastupljeni predstavnici najrelevantnijih političkih subjekata u našoj državi. Naravno, mislim na Parlament.

Vi ste u svom obrazloženju iznijeli nekoliko konstatacija kroz koje ste i sami dali odgovore na pitanja koja ste otvorili. Dakle, saglasan sam da proces integracija i članstvo u NATO i EU nudi odgovore na mnoga pitanja i istorijske nedoumice slične ovoj. Isto tako, da je Crnoj Gori najpotrebniji trajni mir, a da će sva ostala pitanja koja nas, kako i Vi kažete, stalno opterećuju, socijalna, ekonomska i politička, dodao bih i druga, biti vremenom riješena, nadajmo se na uspješan način. To bi se moglo odnositi i na pitanje jezika i crkve, iako se formalno gledano odluke Podgoričke skupštine na njih ne odnose.

Na kraju, podsjetio bih da je ovaj Parlament radi istorijske i moralne rehabilitacije dinastije Petrović Njegoš usvojio Zakon o statusu potomaka dinastije Petrović Njegoš, što se takođe može smatrati jednom vrstom odgovora na neke dileme koje ste otvorili Vašim pitanjem.